

## ПРО ВЛАСТИВОСТІ ОДНОГО УНІТАРНОГО ОПЕРАТОРА

Нехай  $\Gamma$  - борелівська множина в  $\mathbb{R}^n$ ,  $n \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$ , яка задовольняє такі умови: 1) відображення  $\Gamma \times ]0; \infty[ \ni (\omega, t) \mapsto t\omega \in \mathbb{R}^n \setminus \{0\}$  є біекцією; 2) на  $\Gamma$  існує злічено адитивна міра  $\mu$  задана на всіх борелівських підмножинах  $\Gamma$  і така, що  $t^{n-1} dt d\mu = dx$ , де  $dt(dx)$  - елемент об'єму на  $]0; \infty[ \times (\mathbb{R}^n)$ ; 3)  $\gamma \stackrel{\text{def}}{=} \sup_{\omega \in \Gamma} |\omega| < \infty$ , ( $|\cdot|$  - евклідова норма в  $\mathbb{R}^n$ ). Розглянемо унітарний оператор  $V: L_2(\mathbb{R}^n) \rightarrow L_2(\mathbb{R}_+; G)$ , де  $\mathbb{R}_+ \stackrel{\text{def}}{=} ]0; \infty[$ ,  $G \stackrel{\text{def}}{=} L_2(\Gamma; \mu)$  заданий формулою

$$Vf(t) = t^{(n-1)/2} f(t\omega), \quad t \in \mathbb{R}_+. \quad (I)$$

Оператори  $V$  виду (I) зустрічаються при вивченні спектральних властивостей деяких псевдодиференціальних операторів. При цьому важливо знати, як діє оператор  $V$  на гладкі функції, зокрема на функції з простору Соболева  $H_2^s(\mathbb{R}^n)$ ,  $s \in \mathbb{R}_+$ .

**Теорема.** Нехай  $n = 2m+1$ ,  $m \in \mathbb{N}$ ,  $s \in \mathbb{R}_+$ . Тоді оператор  $V$  неперервно відображає  $H_2^s(\mathbb{R}^n)$  в  $H_2^s(\mathbb{R}_+; G)$ .

**Доведення.** Розглянемо ізометричний оператор  $\tilde{V}: L_2(\mathbb{R}^n) \rightarrow L_2(\mathbb{R}_+; G)$ , заданий формулою  $\tilde{V}f(t) = \frac{1}{\sqrt{2}} t^m f(t\omega)$ ,  $t \in \mathbb{R}$ . Покажемо, що  $\tilde{V}$  неперервно відображає  $H_2^s(\mathbb{R}^n)$  в  $H_2^s(\mathbb{R}_+; G)$ . Для цього розглянемо допоміжний оператор  $U = F_1^{-1} \tilde{V} F_1$ , де  $F(F_1)$  - оператор Фур'є - Планшереля в  $L_2(\mathbb{R}^n)(L_2(\mathbb{R}_+; G))$ . Нехай  $f \in C_0(\mathbb{R}^n)$  і  $f(x) = 0$  при  $|x| > c > 0$ . Покажемо, що функція  $Uf$  дорівнює нулю майже скрізь при  $|t| > \gamma c$ . Справді, розглянемо перетворення Радона [2] функції  $f$ , тобто

$$\tilde{f}(\xi, \omega) = (2\pi)^{-n/2} \int f(x') dx',$$

де  $X_{\xi, \omega} = \{x \in \mathbb{R}^n : (x, \omega) = \xi\}$ ,  $(x, \omega) = x_1 \omega_1 + \dots + x_n \omega_n$ ,  $\xi \in \mathbb{R}$ ,  $\omega \in \Gamma$ ;

$dx'$  - елемент об'єму на  $X_{\xi, \omega}$ . Функція  $\tilde{f}$  неперервна за змінними  $\xi, \omega$  і дорівнює нулю при  $|\xi| > \gamma c$ . Оскільки

$$t^m \hat{f}(t\omega) = t^m \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\xi t} \tilde{f}(\xi, \omega) d\xi,$$

де  $\hat{f} = Ff$ , то при будь-якому  $\omega \in \Gamma$  функція  $t \mapsto t^m \hat{f}(t\omega)$  є цілою функцією експоненціального типу  $\gamma c$  [1]. Враховуючи рівність

$$\int_{\mathbb{R}} \int_{\Gamma} |t^m \hat{f}(t\omega)|^2 d\mu dt = \int_{\mathbb{R}^n} |\hat{f}(x)|^2 dx,$$

на основі теореми Фубіні робимо висновок, що майже для всіх  $\omega \in \Gamma$  функція  $t \rightarrow t^m \hat{f}(t\omega)$  належить  $L_2(\mathbb{R})$ . Звідси, беручи до уваги теорему Целі – Вінера, дістаємо, що при  $|t| > \gamma c$  функція  $Uf$  дорівнює нулю майже скрізь. З огляду на ізометричність оператора  $U$  маємо, що для всіх  $f \in C_0(\mathbb{R}^n)$ ,  $\xi \in \mathbb{R}_+$

$$\int_{|t| \geq \gamma \xi} \|Uf(t)\|_G^2 dt \leq \int_{|x| \geq \xi} |f(x)|^2 dx.$$

Нехай  $q: [0; \infty[ \rightarrow [0; \infty[$  – неперервна, монотоннозростаюча функція. З попередньої нерівності випливає

$$\int_0^\infty q'(\xi) \int_{|t| \geq \gamma \xi} \|Uf(t)\|_G^2 dt \leq \int_0^\infty q'(\xi) \int_{|x| \geq \xi} |f(x)|^2 dx.$$

Змінюючи порядок інтегрування, зазначаємо

$$\int_{\mathbb{R}} \|Uf(t)\|_G^2 q(\gamma^{-1}|t|) dt \leq \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)|^2 q(|x|) dx.$$

Звідси легко отримуємо, що  $\tilde{V}$  неперервно відображає  $H_2^S(\mathbb{R}^n)$  в  $H_2^S(\mathbb{R}, G)$ , а отже  $V$  неперервно відображає  $H_2^S(\mathbb{R}^n)$  в  $H_2^S(\mathbb{R}_+; G)$ . Теорема доведена.

Зауваження. Вірогідно, що теорема справедлива і для парних  $n$ . Але довести цього не вдалося.

1. С т е й н И., В е й с Г. Введение в гармонический анализ на евклидовых пространствах. – М.: Мир, 1974. – 333 с.
2. Х е л г а с о н С. Преобразование Радона. – М.: Мир, 1983. – 148 с.

Стаття надійшла до редколегії 18.02.85